OIKEUSMINISTERIÖ
JUSTITIEMINISTERIET

Lausunto

Demokratia- ja julkisoikeusosasto
Julkisoikeusyksikkö
Erityisasiantuntija Heidi Mäntylä

19.11.2024

Perustuslakivaliokunnalle

HE 120/2024 vp; Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja valmiuslain muuttamisesta

Perustuslakivaliokunta on pyytänyt oikeusministeriöltä lausuntoa otsikon asiasta. Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi työvoimapalveluiden järjestämisestä annettua lakia (380/2023) ja valmiuslakia (1552/2011). Oikeusministeriö on antanut lausunnon hallituksen esitysluonnoksesta valmisteluvaiheen lausuntokierroksella (3.7.2024). Oikeusministeriö kiinnitti lausunnossaan huomiota esityksen valmiuslakia koskeviin ehdotuksiin erityisesti henkilötietojen suojan näkökulmasta. Lisäksi kiinnitettiin huomiota viranomaisten tiedonsaantioikeuksiin sekä työvoimaviranomaista koskevaan määritelmäsäännökseen. Hallituksen esityksen jatkovalmisteluvaiheessa oikeusministeriö kiinnitti myöhemmin huomiota myös siihen, että lain soveltaminen Ahvenanmaalla tulisi varmistaa myös valmiuslain mukaisen työmääräyksen antamisen osalta.

Oikeusministeriö on antanut eduskuntakäsittelyn aikana kirjallisen lausunnon esityksestä myös työelämä- ja tasa-arvovaliokunnalle sekä hallintovaliokunnalle erityisesti esitykseen sisältyvistä valmiuslain muuttamista koskevista rekisterisäännöksistä.

Oikeusministeriö esittää lausuntonaan kunnioitettavasti seuraavaa:

Ahvenanmaan erityisasema

Valmiuslain työnvälityspakko ja työmääräys

Esityksen tavoitteena on muun muassa saattaa työvoimaviranomaista koskeva sääntely valmiuslaissa vastaamaan työvoimapalveluiden järjestämisvastuun siirron johdosta viranomaisissa tapahtuneita muutoksia. Esityksen mukaan valmiuslain ja Ahvenanmaan itsehallintolain välistä suhdetta työvelvollisuuden ja työnvälityspakon osalta ei täsmennetä nykyisin valtakunnan lainsäädännössä Ahvenanmaalla toimivaltaisen viranomaisen osalta. Esityksen mukaan valmiuslain työnvälityspakosta ja työmääräyksen antamisesta valtakunnassa vastaisivat työvoimapalveluiden järjestämisestä annetussa laissa (380/2023) tarkoitetut työvoimaviranomaiset. Edellä mainituista tehtävistä Ahvenanmaan maakunnassa vastuussa olisi ehdotuksen mukaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kehittämis- ja hallintokeskus (jäljempänä KEHA-keskus).

Valtakunnalla on Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 27 §:n 34 kohdan mukaan lainsäädäntövalta muun muassa asioissa, jotka koskevat valmiutta poikkeusoloissa.

Postiosoite Postadress	Käyntiosoite Besöksadress	Puhelin Telefon	Faksi Fax	S-posti, internet E-post, internet
Oikeusministeriö PL 25 FI-00023 Valtioneuvosto Finland	Meritullinkatu 10 00170 Helsinki Finland	0295 16001 Internat. +358 295 16001	09 160 67730 Internat. +358 9 160 67730	kirjaamo.om@gov.fi www.oikeusministerio.fi www.justitieministeriet.fi

Valmiuslaki tulee siten sovellettavaksi myös Ahvenanmaalla (PeVL 29/2022 vp, s. 12, PeVL 6/2009 vp, s. 15, PeVM 1/2021 vp, kappale 18). Ahvenanmaan valtuuskunta on otsikon mukaisen esityksen valmistelun yhteydessä antanut asiasta myös oman lausuntonsa (Nr. 25/24), jonka perusteella voidaan katsoa, että työnvälityspakko ja työvelvollisuus kuuluvat Ahvenanmaan itsehallintolain 27 §:n 34 ja 30 §:n 4 kohdan nojalla valtakunnan lainsäädäntövaltaan.

Edellä mainittuihin lainkohtiin ja lausuntoihin viitaten, oikeusministeriö katsoo, että valmiuslaissa tulisi HE:n 120/2024 vp mukaisesti säätää toimivaltaisesta valtion viranomaisesta Ahvenanmaalla työnvälityspakon ja työmääräyksen osalta. Esityksen voidaan katsoa vastaavan myös perustuslakivaliokunnan välttämättömänä pitämiin selkeytystarpeisiin valmiuslain soveltamisesta Ahvenanmaan osalta (PeVL 29/2022, kohta 48, s. 12).

Ehdotetun sääntelyn voidaan katsoa olevan merkityksellinen myös itsehallintolain 32 §:ssä säädetyn sopimusasetuksen näkökulmasta. Perustuslakivaliokunta on valmiuslain säätämisen yhteydessä todennut, että valmiuslain soveltaminen myös Ahvenanmaalla saattaa käytännössä johtaa siihen, että sellaiset hallintotehtävät, joista normaalisti huolehtivat maakunnan viranomaiset, voivat valmiuslakia sovellettaessa siirtyä valtakunnan viranomaisten hoidettaviksi.[1] Perustuslakivaliokunta onkin pitänyt Ahvenanmaan erityisasema huomioon ottaen tärkeänä, että poikkeusoloihin varautumisen lisäksi myös kysymys valmiuslain soveltamisesta johtuvien hallintotehtävien hoitamisesta Ahvenanmaan maakunnassa ratkaistaan sopimusasetuksella (PeVL 29/2022 vp, s. 12, PeVL 6/2009 vp, s. 15/II, ks. myös PeVM 1/2021 vp, kappale 21). Itsehallintolain 32 §:n mukaan sopimusasetuksen antaminen edellyttää Ahvenanmaan maakunnan hallituksen suostumusta.

Oikeusministeriö kiinnittää huomiota kuitenkin esityksessäkin esiin nostettuun seikkaan siitä, että jos tehtäviä ei kuitenkaan siirrettäisi sopimusasetuksella Ahvenanmaan maakunnan viranomaiselle ja valtakunnan viranomainen hoitaisi valmiuslain mukaisia tehtäviä Ahvenanmaalla, tulisi tehtävien toteuttamiseksi mahdollisesti tarvittava tietopohja perustua valtakunnan lainsäädäntöön tai vaihtoehtoisesti tulisi arvioida tarve lainsäädäntöyhteistyölle Ahvenanmaan maakunnan kanssa tietojensaannin varmistamiseksi. Maakunnalla on itsehallintolain 18 §:n 1 kohdan mukaan yksinomainen lainsäädäntövalta säätää asioista, jotka koskevat muun muassa maakunnan hallintoa sekä sen alaisia viranomaisia ja laitoksia. Maakuntalakien lainsäädäntövalvonnan yhteydessä on itsehallintolain 18 §:n 1 kohdasta johdettu maakunnalle myös henkilötietojen suojaa koskeva lainsäädäntövalta. Eduskuntalailla ei siten tämän tulkinnan mukaan voida säätää maakunnan hallintoon kohdistuvista tietojenantovelvoitteista. Tietojenantovelvoitetta ei näin ollen voida säätää myöskään maakuntalailla säädettyihin rekistereihin. Jos maakunta kuitenkin huolehtii sopimusasetuksen nojalla valtakunnan viranomaisen tehtävistä, sen on tältä osin sovellettava valtakunnan henkilötietojen suojaa koskevia säännöksiä.

Ahvenanmaan erityisaseman huomioon ottaminen valmiuslain kokonaisuudistuksessa

Oikeusministeriö on sitoutunut ottamaan huomioon Ahvenanmaan erityisaseman valmiuslain kokonaisuudistuksessa, jonka valmistelua varten valtioneuvoston yleisistunto asetti 6.10.2022 työryhmän, jonka toimikausi on 6.10.2022-1.3.2025. Osana työryhmän

[1] Valiokunnan lausunto lienee tarkoitettu luettavaksi niin, että valmiuslain soveltaminen Ahvenanmaalla saattaisi tarkoittaa sitä, että valmiuslaissa säädettyjä lisätoimivaltuuksia käyttäisivät maakunnassa sellaiset valtakunnan viranomaiset, jotka eivät normaalisti hoida tehtäviä Ahvenanmaalla. Maakunnan viranomaiset lähtökohtaisesti hoitaisivat poikkeusoloissakin niiden hoidettavaksi säädettyjä tehtäviä, eli niiden hoitaminen ei siirtyisi valtakunnan viranomaisille.

toimeksiantoa valmistelussa pyritään huolehtimaan siitä, että valmiuslain soveltamisesta sekä poikkeusolojen käyttöönoton hallintaan liittyvästä toimivallanjaosta Ahvenanmaan maakunnan ja valtakunnan välillä ei jää Ahvenanmaalla lainsäädännön perusteella epäselvyyttä.

Työryhmän työn tueksi asetettiin 24.3.2022 parlamentaarinen seurantaryhmä, jossa Ahvenanmaan maakunnan vaalipiiristä valittu kansanedustaja toimi tarkkailijajäsenenä. Ahvenanmaan maakunnan hallitukselle tarjottiin myös mahdollisuutta nimetä asiantuntijäsen kyseiseen seurantaryhmään, mutta se ei päätynyt nimeämään ehdokastaan. Hallituksen vaihdon johdosta uusi parlamentaarinen seurantaryhmä asetettiin 19.10.2023. Aiemmassa seurantaryhmässä tarkkailijajäsenenä toiminut Ahvenanmaan maakunnan vaalipiiristä valittu kansanedustaja toimii nykyisessä seurantaryhmässä RKP:n edustajan varajäsenenä. Ahvenanmaan maakunnan hallitukselle varattiin mahdollisuus nimetä edustaja myös kyseiseen seurantaryhmään.

Oikeusministeriö on käynyt alustavaa keskustelua maakunnan huomioon ottamisesta valmiuslaissa maakunnan edustajien kanssa syksystä 2023. Työryhmä on keväällä 2024 pyytänyt Ahvenanmaan maakunnan hallitusta toimittamaan kirjallisia näkemyksiä siitä, mitä sääntelytarpeita Ahvenanmaan hallintorakenteesta sekä Ahvenanmaan maakunnan ja valtakunnan toimivallanjaosta johtuu uuteen valmiuslakiin erityisesti huomioon ottaen perustuslakivaliokunnan vuoden 2022 valmiuslain tarkistuksen yhteydessä nostamat näkökohdat. (PeVL 29/2022 vp, s. 12)

Työryhmä on järjestänyt myös kaikille avoimen lausuntokierroksen (5.12.2023-15.2.2024) valmiuslain varautumisvelvollisuuden kehittämistarpeita käsittelevästä muistiostaan. Osana lausuntokierrosta oli mahdollisuus esittää näkemyksiä yleisemminkin valmiuslain kehittämistarpeista ja muista uudistuksen valmistelussa huomioitavista seikoista. Lausuntoa pyydettiin myös Ahvenanmaan maakunnan hallitukselta, jonka antama lausunto otetaan huomioon jatkovalmistelussa.

Valmiuslakityöryhmän asettamismuistion mukaan valmistelussa asetetaan Ahvenanmaan maakunnan kanssa tarvittava neuvottelumekanismi selkeyttämään valmiuslain soveltamiseen sekä poikkeusolojen käyttöönoton hallintaan liittyvää toimivallan jakoa Ahvenanmaan maakunnan ja valtakunnan välillä. Neuvottelumekanismin käytännön toteuttamista on suunniteltu yhdessä maakunnan kanssa alkusyksyn 2024 aikana ja yhteistyön muodoista on päästy yhteisymmärrykseen. Neuvottelumekanismin on tarkoitus tarjota edellytykset mahdollisimman joustavaan ja toimivaan yhteistyöhön.

Osana neuvottelumekanismin toimintaa oikeusministeriö järjesti 21.10-22.10.2024 neuvottelupäivät maakunnan hallituksen edustajien, Ahvenanmaan maaherran ja seitsemän eri sektoriministeriön edustajien välillä, joissa keskusteltiin valmiuslain lisätoimivaltuuksista ja niiden soveltamisesta Ahvenanmaalla. Neuvotteluihin osallistui myös maakunnan eri virastojen edustajia. Neuvotteluja jatkettiin 1.11.2024 kahden muun sektoriministeriön kanssa. Lisäksi oikeusministeriö ja valtioneuvoston kanslia ovat käyneet keskusteluja maakunnan edustajien kanssa valmiuslain yleisten säännösten muutostarpeista. Ahvenmaan erityisaseman huomioimista koskevaa jatkovalmistelua käydään parhaillaan ministeriöiden ja maakunnan hallituksen välillä kirjallisesti. Maakunnan hallitukselle on myös varattu mahdollisuus ilmoittaa tarpeista jatkaa suullisia neuvotteluja.

Valmiuslakihankkeessa on tarkoitus huomioida Ahvenanmaan erityisasema voimassa olevan Ahvenanmaan itsehallintolain asettamissa raameissa. Oikeusministeriö käy parhaillaan neuvotteluja maakunnan hallituksen kanssa Ahvenanmaan itsehallintolakia

koskevan uuden työryhmän asettamisesta. Itsehallintolakia koskevassa uudessa hankkeessa on mahdollista käsitellä myös valmiusasioita. Maakunnan hallitus on esittänyt varsin pitkälle meneviä poikkeusolojen hallintaa koskevia muutosehdotuksia, jotka edellyttäisivät muutoksia Ahvenanmaan itsehallintolakiin. Itsehallintolain uudistuksen aikatauluun liittyy tällä hetkellä epävarmuuksia. Oikeusministeriössä on myös vireillä poikkeusoloihin varautumista koskevien tehtävien hoitamisesta Ahvenanmaan maakunnassa annetun tasavallan presidentin asetuksen (900/2000) uudistaminen.

Oikeusministeriö on sopinut maakunnan hallituksen ja maaherran kanssa alkusyksystä 2024 siitä, että myös edellä mainittujen eri hankkeiden etenemisestä ja yhtymäkohdista keskustellaan säännöllisin välein. Valmiuslain uudistuksen edetessä on mahdollista arvioida tarkemmin, kuinka selkeäksi uusi valmiuslaki muodostuu maakunnan näkökulmasta ja minkälaisia valmiusasioihin liittyviä itsehallintolain mahdollisia muutostarpeita on tarpeen arvioida tarkemmin tulevassa Ahvenanmaan itsehallintolaki-työryhmässä.

Henkilötietojen suoja ja työvelvollisuusrekisterin tietojen luovuttaminen

Oikeusministeriö on antanut eduskunnan hallintovaliokunnalle hallituksen esityksestä lausunnon, jossa on käsitelty laajemmin esityksen 2. lakiehdotukseen liittyviä tietosuojaan ja tietojen luovuttamiseen liittyviä kysymyksiä. Oikeusministeriö nostaa tältä osin esiin vielä esityksen valtiosääntöoikeudellisesti keskeisimmät kysymykset.

Esityksessä ehdotetaan, että valmiuslakiin tehtäisiin työvoimapalveluiden järjestämisvastuun siirrosta johtuvat muutokset. Työvoimapalveluiden järjestämisessä annetussa laissa tarkoitetut työvoimaviranomaiset vastaisivat työnvälityspakkoa ja työvelvolliseksi määräämistä koskevista tehtävistä. Tältä osin valmiuslain työvelvollisuusrekisteriä koskevaa sääntelyä ehdotetaan muutettavaksi siten, että työvelvollisuusrekisterin yhteisrekisterinpitäjinä toimisivat työ- ja elinkeinoministeriö (jäljempänä TEM), KEHA-keskus sekä työvoimaviranomaiset. Esityksessä ehdotetaan lisäksi muita täsmennyksiä työvelvollisuusrekisteriin ja työvelvollisuuden toteuttamiseen liittyviin tiedonsaantioikeuksiin.

Yhteisrekisterinpito

Oikeusministeriö on esityksen valmisteluvaiheessa antamassaan lausunnossaan todennut, että yhteisrekisterinpitäjien vastuunjaosta tulee säätää riittävän täsmällisesti, siten kuin yleinen tietosuoja-asetus edellyttää, ja huomioida myös perustuslakivaliokunnan lausuntokäytäntö. Perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt maahanmuuttohallinnon henkilötietojen käsittelyä koskevia esityksiä käsitellessään huomiota siihen, että esitys jätti rekisterinpitoon liittyvät vastuut verraten avoimeksi ja edellytti hallintovaliokunnan tarkastelevan huolellisesti valitun sääntelymallin tarkoituksenmukaisuutta ja sen yhteensopivuutta tietosuoja-asetuksen sääntelyn kanssa erityisesti kunkin rekisterinpitäjän vastuun ja rekisteröidyn oikeuksien toteutumisen kannalta (ks. PeVL 7/2019 vp, s. 6 sekä HaVM 10/2020 vp, s.10–15). Perustuslakivaliokunta kiinnitti tässä yhteydessä huomiota erityisesti myös siihen, ettei yhteisrekisterinpitäjyyttä koskevista ehdotuksista käynyt selkeästi ilmi tiedon luovuttamiseen toimivaltaista viranomaista.

Oikeusministeriö toteaa, että esityksessä on pyritty säätämään yhteisrekisterinpitäjien välisestä vastuunjaosta täsmällisesti. Oikeusministeriö pitää tärkeänä, että ehdotetun vastuunjaon osalta varmistetaan, että se täyttää kaikilta osin tietosuoja-asetuksen 26 artiklan sekä perustuslakivaliokunnan asettamat reunaehdot. Erityistä huomiota tulee kiinnittää yhtäältä siihen, ettei mitään tietosuoja-asetuksessa rekisterinpitäjille säädetyistä velvollisuuksista jää huomioimatta. Toisaalta huomiota tulee kiinnittää myös sii-

hen, ettei rekisterinpitäjille kuuluvista velvollisuuksista säädetä päällekkäin. Oikeusministeriö nostaa vertailun vuoksi esimerkkeinä työvoimapalveluista annetun lain 123 §:n työvoimapalvelujen valtakunnallisen tietovarannon rekisterinpitoa koskevan sääntelyn sekä ruokahallinnon tietovarannosta annetun lain (560/2021) 5 §:n tietovarannon vastuita koskevan sääntelyn. Kyseisissä pykälissä yhteisrekisterinpitäjien välisestä vastuunjaosta on säädetty verrattain täsmällisemmin, muun muassa luettelemalla täsmällisesti, minkä yhteisrekisterinpitäjän vastuulle kuuluu huolehtia tiettyjen tietosuoja-asetuksen artiklojen velvoitteista. Oikeusministeriö nostaa esiin, että ehdotettu sääntely ei täsmällisesti säädä vastuunjaosta liittyen muun muassa eheyden ja luottamuksellisuuden periaatteeseen, läpinäkyvyyteen ja rekisteröidyn informointiin, sisäänrakennettuun ja oletusarvoiseen tietosuojaan, käsittelyn turvallisuuteen tai tietosuojaa koskevaan vaikutustenarviointiin. Yhteisrekisterinpitäjien vastuunjaon täsmällisyyden näkökulmasta merkitystä on lisäksi yhteisrekisterinpitäjiä koskevalla tiedonvaihtosääntelyllä. Oikeusministeriö toteaa, että edellä mainittu vastuunjako ei käy selville täsmällisemmin myöskään säännöskohtaisista perusteluista. Näin ollen ei voida varmistua siitä, onko yhteisrekisterinpitäjien välisestä vastuunjaosta säädetty riittävän täsmällisesti.

Tietojen luovuttaminen

Valmiuslain 103 §:ssä säädettäisiin TEM:n, KEHA-keskuksen sekä työvoimaviranomaisten yhteisrekisterinpidosta. Esityksessä on päädytty ratkaisuun, jossa yhteisrekisterinpitäjien välille ei ole säädetty erikseen tiedonsaantioikeuksia rekisterin tietoihin tai toistensa sinne tallentamiin tietoihin, vaan lähtökohtana on, että kaikilla yhteisrekisterinpitäjillä on oikeus käsitellä rekisterin tietoja 103 §:ssä säädetyin rajauksin. Ehdotetun 103 §:n 3 momentissa säädettäisiin rekisterinpitäjien vastuunjaosta. Momentin mukaan kukin työvoimaviranomainen vastaa rekisterinpitäjän tehtävistä käsittelyvastuullaan olevien tietojen osalta. Momentin perusteluissa todetaan, että työvoimaviranomaisen vastuu rajautuisi kunkin työvoimaviranomaisen osalta siten, että kukin työvoimaviranomainen vastaisi tietojen käsittelystä omien asiakkaiden osalta. Lisäksi momentissa säädettäisiin siitä, että KEHA-keskus vastaa tietojen luovuttamisesta työvelvollisuusrekisteristä niille tahoille, joille on laissa säädetty oikeus saada salassapitosäännösten estämättä tietoja työvelvollisista.

Perustuslakivaliokunta on arvioinut yhteisrekisterinpidon ja tiedonluovutussäännösten välistä suhdetta maahanmuuttohallinnon henkilötietojen käsittelystä säätämisen yhteydessä (PeVL 62/2018 vp, PeVL 7/2019 vp). Perustuslakivaliokunta katsoi, että sääntelyratkaisu, jossa viranomaiset on määritelty rekisterinpitäjiksi sen sijaan, että niiden tarpeellinen tiedonsaanti olisi varmistettu esimerkiksi tiedon luovutusta ja saamisoikeuksia koskevalla sääntelyllä, poikkeaa tavanomaisesta. Perustuslakivaliokunta katsoi lisäksi, että lakiehdotuksen yhteisrekisterinpitäjyyttä koskevan sääntelyn suhde muun muassa viranomaisten tiedonsaantioikeuksien lakiperustaisuuteen, henkilötietojen käsittelyn käyttötarkoitussidonnaisuuteen ja perustuslakivaliokunnan viranomaisten tietojen saamista ja luovuttamista salassapitovelvollisuuden estämättä koskevaan sääntelyyn liittyvään vakiintuneeseen käytäntöön ei ole selvä. (PeVL 62/2018 vp) Kyseinen hallituksen esitys raukesi eduskunnassa, ja perustuslakivaliokunta antoi seuraavilla valtiopäivillä uuden lausunnon vastaavasta, joskin hieman muutetusta sääntelyratkaisusta, jossa pitkälti toisti aiemmassa lausunnossaan toteamansa. Perustuslakivaliokunta katsoi, että lakiehdotuksen yhteisrekisterinpitäjyyttä ja henkilötietojen käsittelyä sen puitteissa koskevan sääntelyn suhde viranomaisten toimivaltuuksien ja tiedonsaantioikeuksien lakiperustaisuuteen, henkilötietojen käsittelyn käyttötarkoitussidonnaisuuteen ja perustuslakivaliokunnan viranomaisten tietojen saamista ja luovuttamista salassapitovelvollisuuden estämättä koskevaa sääntelyä liittyvään vakiintuneeseen käytäntöön ei ollut edelleen-

kään perustuslain 10 §:n näkökulmasta riittävän selvä, vaikka sääntelyä oli perustuslakivaliokunnan lausunnon PeVL 62/2018 vp johdosta pyritty täsmentämään. (PeVL 7/2019 vp)

Nyt käsillä olevan esityksen säätämisjärjestysperusteluissa on käsitelty edellä mainittua perustuslakivaliokunnan käytäntöä, ja todettu seuraavasti: ”Nyt ehdotetussa 103 §:ssä on pyritty säätämään täsmällisesti yhteisrekisterinpitäjien vastuista. Kunkin yhteisrekisterinpitäjän tietojen käsittely liittyisi samoihin tarkoituksiin, ja rekisteriin tallennettavat tiedot olisivat rajatut. Lisäksi pykälässä säädettäisiin siitä, että kukin työvoimaviranomainen vastaa rekisterinpitäjän tehtävistä käsittelyvastuullaan olevien tietojen osalta. Näin ollen kukin työvoimaviranomainen voisi esimerkiksi käsitellä vain niiden työvelvollisten tietoja, joiden osalta kyseisellä työvoimaviranomaisella on toimivalta antaa työmääräys. Näillä perusteilla katsotaan, että yhteisrekisterinpidosta ja siihen liittyvästä tietojen käsittelystä on säädetty riittävän selkeästi.” (s. 42)

Esityksen valmiuslain 103 §:n muuttamista koskevaan ehdotukseen sisältyy säännösperusteisesti tulkinnanvaraisuutta sen osalta, mitä tietoja kukin yhteisrekisterinpitäjä rekisterissä käsittelisi. Työvoimaviranomaisten osalta sääntelyssä on pyritty rajaamaan rekisterin tietojen käsittelyä vain kunkin työvoimaviranomaisen käsittelyvastuulle kuuluviin tietoihin. Valtiosääntöoikeudellisesti arvioitavaksi jää, onko yhteisrekisterinpitäjien välisistä salassa pidettävien tietojen luovutuksista ja niiden rajauksista säädetty esityksessä riittävällä tavalla.

Lisäksi oikeusministeriö nostaa esiin sen, että esityksessä säädettäisiin työvelvollisuusrekisteriin tallennetut tiedot salassa pidettäviksi. Rekisteriin tallennettujen tietojen salassapidolla on merkitystä henkilötietojen suojan kannalta ja se toimisi suojatoimena henkilötietojen käsittelyssä. Salassapitosäännöstä on perusteltu esityksen säätämisjärjestysperusteluissa erityisesti rekisterin käyttötarkoituksen ja sinne tallennettavien tietojen näkökulmasta. Kyseessä on julkisuuden rajoitus, jonka on täytettävä perustuslain 12 §:n 2 momentin mukainen välttämättömyyden edellytys.